

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2018. szeptember hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján a Bf.III.123/2018. számú büntetőügyben meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott neve és társa** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2017. november 7. napján meghozott **1.B.262/2017/11.** számú ítéletét

helybenhagyja azzal, hogy megállapítja, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye büntetés-végrehajtási intézet neve.

Kötelezi II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 25.000.- (Huszonötezer) forint bűnügyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében (Btk.339. § (1) bekezdés). Ezért a vádlottat 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.000.- forintban határozta meg. Rendelkezett az így kiszabott 300.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetés esetére szóló átváltoztatásáról.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat az ellene emberölés büntettének kísérlete (Btk. 160. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette. Az eljárás során lefoglalt 1 darab szürke bicskát elkobozta, a további bűnjelek lefoglalását megszüntette, és azokat kiadni, illetőleg megsemmisíteni rendelte. Az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének a megfizetésére II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat kötelezte, a fennmaradó bűnügyi költség állam általi viseléséről határozott.

Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségének emberölés büntettének kísérletében való megállapításáért és emiatt börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabásáért, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben fogházbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabásáért, II.rendű

vádlott neve II. rendű vádlott és védője elsődlegesen jogos védelem fennállása miatt felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.2/2018/2-II. számú átiratában az elsőfokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségének emberölés bűntette kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés) való megállapítását, vele szemben börtönben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben fogházban végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség fenntartotta az írásbeli indítványát azzal a kiegészítéssel, hogy álláspontja szerint az ítéleti tényállás az iratok tartalma alapján kiegészítésre szorul azzal a megállapítással, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott összesen három alkalommal szúrta meg a bicskájával II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat.

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott és védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védője az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a védelem miatti felmentésére tett indítványt. Álláspontja megegyezett a fellebbviteli főügyészség azon álláspontjával, hogy a benn a szórakozóhelyen, és a szórakozóhelyen kívül megvalósult egész cselekménysor alapján kell állást foglalni. Álláspontja szerint I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott volt az, aki mindvégig kötözködő magatartást tanúsított, és a helyszínen mindenki tudott arról, hogy bicska is van nála. Úgynevezett megelőző támadás történt II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott részéről, amely szükséges és arányos volt, ezért jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást az elsőfokú ítélet kihirdetését követően hatályba lépett és jelenleg hatályos 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból jelentett be fellebbezést. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény rendelkezéseinek megfelelően járt el. 2018. július 1. napján hatályba lépett a 2017. évi XC. törvény, amelynek a 868. § (1) bekezdése szerint e törvény rendelkezéseit - a 868 - 876. §-ában meghatározott eltérésekkel - a hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. A 870. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatályba lépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza. A már említettek szerint az elsőfokú bíróság a reá irányadó eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a tényállás felderítési kötelezettségének, a vád tárgyát képező lényeges tényekre nézve a szükséges és lehetséges körben lefolytatta a bizonyítást. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részben megalapozott volt, csak kisebb részben szorult az eljárás egybehangzó adatai alapján kiegészítésre, melynek az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva tett eleget.

Az elsőfokú ítélet 5. oldalának 6. bekezdését kiegészítette azzal, hogy I.rendű vádlott neve I. rendű

vádlt II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat a nála lévő bicskával összesen három alkalommal szúrta meg.

A fentiek szerint kiegészített tényállás képezte a felülbírálat alapját.

A megállapított tényállásból helyes volt II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségére levont következtetés és helyes volt I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott büntethetőséget kizáró okra való hivatkozással történő felmentése is.

Az elsőfokú bíróság vizsgálat tárgyává tette a megállapított tényállás alapján azt, hogy lehetett-e valamelyik vádlott jogos védelmi helyzetben, és helyesen arra az álláspontra jutott, hogy a jogos védelmi helyzet kizárólag I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottra nézve volt megállapítható. A fellebbviteli főügyészség ugyan helytállóan hivatkozott a 4/2013. BJE határozat I. pontjának tartalmára, amely szerint a jogos védelem korlátját képezi, miszerint az verbális cselekményekkel szemben nem vehető igénybe, megtorlásként nem alkalmazható, kölcsönös kihívás elfogadása mindkét fél számára a jogtalanság állapotát hozza létre, támadás kiprovokálása megfosztja a védekezőt az elhárítás jogszerűségétől, valamint javak elleni, közvetlen erőszakkal nem járó cselekmény elhárítása a támadó életének kioltását általában nem eredményezheti. Jelen esetben a szórakozóhelyen belül és kívül történt eseményeket valójában nem együttesen, hanem folyamatában kellett vizsgálat tárgyává tenni a helyes döntés meghozatalánál. A szórakozóhelynél, az épületen belül, I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott több tanúval is konfliktusba került, így tanú 1 és tanú 1cel is. tanú 1nek ugyan utalt arra, hogy meg fogja verni tanú 1 és a kabátja zsebéből elővett egy összecsukott állapotban lévő bicskát, azzal azonban fenyegető mozdulatot nem tett. Ekkor I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott irányába semmilyen fenyegető magatartást nem tanúsított. Később, az utcán, ismét tanú 1 kötött bele I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott őt szidalmazta, fenyegető kijelentés azonban nem hangzott el. II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott csupán azt követően kezdte bántalmazni I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottat, hogy II. rendű vádlott neve II. rendű vádlottat közvetlenül követte I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott és szidalmazta is. Fenyegető magatartást azonban ekkor sem tanúsított. Az ítéleti tényállás nem erősíti meg a fellebbviteli főügyészség átiratában történt hivatkozást, miszerint I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott a jobb zsebében lévő kést fogva II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott felé lépett, ezáltal felkészülten várta az általa kiprovokált támadást. I. rendű vádlott neve I. rendű vádlottnál nem volt megállapítható olyan cselekvőség, ami a kihívás elfogadását jelentené. Nem volt tehát kölcsönös verekedés. Kihívásnak nem tekinthető egymagában az, és nem ad okot a támadásra, hogy pl. valaki becsületsértő kifejezést használ valakivel szemben (EBH 2006. 1384., BH 1984. 135).

I. rendű vádlott neve I. rendű vádlott tehát jogos védelmi helyzetben cselekedett, az ún. szituációs jogos védelem volt a javára megállapítható [Btk. 22. § (2) bekezdés a) pont, aa) alpont alapján]. Az elsőfokú ítélet 15. oldalának első bekezdésében, a jogi indokolásban tévesen hivatkozott tehát az elsőfokú bíróság a Be. 22. § (1) és (2) bekezdésére, amely helyesen a Btk. 22. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pont, aa) alpontja. A felmentő rendelkezés eljárásjogi alapja a Be. 566. § (1) bekezdés d) pontja.

II. rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűncselekményének minősítése törvényes.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság többségében helyesen vette számba a súlyosító és az enyhítő körülményeket. Az ítéletábra mellőzte az enyhítő körülménynek köréből a cselekmény csekély tárgyi súlyát, mert az a büntetési tételkeretben került kifejezésre. Ugyanakkor további enyhítő körülményként vette figyelembe az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlást.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés törvényes volt, ennek alapjául a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontját is felhívta az ítélőtábla.

Ami az egyéb rendelkezéseket illeti, az elsőfokú bíróság az elkövetés eszközeként használt 1 db szürke bicskát a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja és a (4) bekezdés a) pontja alapján elkobozta. Az elkobzásról szóló rendelkezés ugyan helyes volt, azonban eltérő jogi indokok alapján kellett, hogy erre sor kerüljön.

Az elsőfokú bíróság álláspontja téves volt, ugyanis az elkövetés eszközét nem lehet elkobozni, ha azt a terhelt jogos védelem során jogszerűen használta (BH1994. 231). Ugyanakkor azonban a 175/2003. (X.28.) Kormányrendelet mellékletének a) pontja értelmében a használt rugós kés a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, amelyet a 3. § (1) bekezdése értelmében közterületen, nyilvános helyen, ide értve az ott lévő járművek belső tereit, valamint közforgalmú közlekedési eszközön tilos birtokolni. Erre figyelemmel I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által használt rugós kés elkobzása volt indokolt a Btk. 72. § (1) bekezdés d) pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének valamennyi rendelkezése helyes volt, ezért az elsőfokú ítéletet az ítélőtábla a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. Megállapította, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott tényleges tartózkodási helye a büntetés-végrehajtási Intézet neve [Be.184.§ (2) bekezdés f) pont, 561.§ (2) bekezdés b) pont, 10.§ 15. pont].

A másodfokú eljárás során II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott védelmével összefüggésben merült fel bűnügyi költség, amelynek megfizetésére az ítélőtábla II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a 613. § (1) bekezdése alapján eljárva.

A fellebbezési jog kizárásának alapja a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése.

Szeged, 2018. szeptember 4.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Kiss Dániel s. k.
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bf.III.123/2018/6. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 1.B.262/2017/11. számú ítélete a jelen végzés folytán, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. szeptember 4.

Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke